

ΤΟ ΑΞΤΥ

Ετος Δ'

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ

ΑΡΙΘ. 198

20 ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΟΔΟΣ ΦΙΛΕΛΛΗΝΩΝ. — ΟΙΚΙΑ Α. ΖΑΧΑΡΙΟΥ ΑΠΕΝΑΝΤΙ ΤΗΣ ΡΩΣΙΚΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ 20

Ἡ συνδρομὴ ἔτησι καὶ προπληρωτὴ διὰ τὰς Ἀθήνας καὶ τὴν Παισαύκ ἑξαχμῶν 12, διὰ τὰς Ἐσχατίας ἑξαχμῶν 18 καὶ διὰ τὸ Ἐξωτερικὸν ἑξαχμῶν 20.
Ἄγγλοι καὶ αἰθιοπικοὶ καταχωρίζονται εἰς τὴν τελευταίαν σελίδα πρὸς 60 λεπτὰ ὁ στίχος.

ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΛΕΠΤΑ 20

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΤΗΝ 9 ΙΟΥΛΙΟΥ 1889

ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΛΕΠΤΑ 20

Ο Μ. Α. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΒΙΤΣ

Ο Μ. ΔΟΥΞ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΒΙΤΣ

Ο Μ. Δούξ Κωνσταντίνος Κωνσταντινόβιτς, ούτινος τήν εικόνα δημοσιεύομεν ἐν τῇ πρώτῃ σελίδι, εἶνε γνωστός ἡμῖν ἐκ τῆς ἄλλοτε μακρᾶς ἐν Ἀθήναις διαμονῆς του. Σήμερον ὅμως τόν γνωρίζομεν τοῖς ἀναγνώσταις ἡμῶν ὡς πρόεδρον τῆς ἐν Πειραιῶσι Ἀκαδημίας τῶν Ἐπιστημῶν, ἣτις ἐξέλεξεν αὐτόν, διάδοχον τοῦ ἀποθανόντος δοκίμου ρώσου συγγραφέως καί ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν Τολστόη, ἐκτιμῶσα τήν πρὸς τὰ γράμματα στοργήν αὐτοῦ.

Ο Μ. Δούξ Κωνσταντίνος Κωνσταντινόβιτς εἶνε υἱὸς τοῦ Μακίμνα τῶν ἐν Ρωσίᾳ φιλολόγων καί λογογράφων Μ. Δ. Κωνσταντινοῦ Νικολάεβιτς, πατρὸς τῆς ἡμετέρας Βασιλείσσης. Εἶνε νεώτατος, ἄγων μάλιστα τὸ τριακοστὸν πρῶτον ἔτος καί ἀνήκει εἰς τὴν χορείαν τῶν ἀξιοσημειωμένων Ρώσων ποιητῶν. Πολλὰ τῶν ποιημάτων του ἐδημοσιεύθησαν, μετὰ ψευδώνυμον εἰς ρωσικὰ περιοδικὰ καί ἰδίᾳ εἰς τὸ κἀλλίστον τούτων τὴν «Ρούσκαγια Σταρινά» ἐφελκύσαντα τὴν προσοχὴν τῶν τε φιλολόγων καί τοῦ κοινού. Τὰ ποιήματα ταῦτα ἐδημοσιεύθησαν καί εἰς ἰδιαιτέρον τεύχος, ὅπερ ὅμως δὲν διετίθη πρὸς πώλησιν. Ὡς τελευταῖον φιλολογικὸν ἔργον αὐτοῦ δύναται νὰ θεωρηθῆ ὁ κατὰ τὴν πανηγυρικὴν αὐτοῦ εἰσοδὸν εἰς τὴν Ἀκαδημίαν τῶν Ἐπιστημῶν ἐκφωνηθεὶς ὑπ' αὐτοῦ ὡς προέδρου λόγος, ὅστις εἶνε πρότυπον καλλιπερίους καί ἀφθονίας γνώσεων.

Ο ΝΕΟΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ

Τέλος πάντων τὸ πολυθρόλυτον μητροπολιτικὸν ζήτημα ἔληξεν.

Habemus pontificem!

Μεθ' ὅλας τὰς ἀποχωρήσεις τοῦ Μεθοδίου, ἀνεληθόντος καί μέχρις αὐτοῦ τοῦ Γολγοθα, ὅπως εὔρη λίθους καί βάλαντα κατὰ τῶν ὑποστηρίζοντων ἑτέρων ὑποψηφιότητα καί οὐχὶ τὴν ἰδικήν του, μεθ' ὅλα τὰ ὀδοφράγματα τῶν καταγγελιῶν καί τῶν διαμαρτυριῶν, ἄτινα προσεπάθησαν ν' ἀνεγείρῃ ὁ σεβασ. ἀρχιεπίσκοπος Κορινθίας, μεθ' ὅλην τὴν χριστιανικὴν ἀνυποταξίαν τῶν ἁγίων Τριφυλλίας καί Κυθήρων καί τοὺς ἐνδοιασμοὺς τῆς τελευταίας ὥρας τοῦ τελευταίου ὑπερμάχου τῆς ἀνταρσίας ἁγίου Ἀργολίδος, ἡ Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ἐξέλεξεν ὡς Ἀρχηγὸν αὐτῆς ἐκεῖνον, οὗ ἡ ἀρετὴ, ἡ ὁμολογουμένη ἱκανότης καί ἡ μέχρι τοῦδε πολιτεία ὑπεδείκνυον ὡς τὸν μόνον ἀξίον καί κατάλληλον, τὸν σεβασμιώτατον ἀρχιεπίσκοπον Κεφαλληνίας κ. Γερμανὸν Καλλιγᾶν.

Λυπηρὸν εἶνε διὰ τὴν ἀντιπολιτεύσειν, ὅτι χάνει διὰ τῆς τοιαύτης λήξεως τοῦ ζητήματος ἀγαπητὸν πεδῖον σκιμαχίας ἀναγκαζομένη νὰ καταθέσῃ πλέον τὰ ἐκ καλυμμαχίων κράνη καί τὰ ἐκ ποιμαντορικῶν ράβδων δόρατα, ἄτινα ἀνέλαβε διὰ νὰ καταπολεμήσῃ τὴν κυβέρνησιν ὡς εὐσεβῆς τάχα σταυροφόρος τῆς ὀρθοδοξίας τῶν Μεθοδίων καί τῶν Κολιάτσων. Λυπηρότερον ἔτι, ὅτι καί ἡμεῖς χάνομεν τὴν εὐκαιρίαν τοῦ νὰ συμπεριλαμβανώμεν εἰς τὸ ἑβδομαδιαῖον πανόραμα τοῦ Ἄστυος τ' ἀνδραγαθήματα τῶν σεβασμιωτάτων, οἵτινες ἐν τῇ ἐπικρατούσῃ λειψανδρίᾳ τῶν ὑποκειμένων περὶ ἃ περιστρέφεται ἡ ἀποστολὴ τοῦ ἡμετέρου φύλλου παρέσχον ἡμῖν πολὺτιμον ὅσον καί ἀπροσδόκητον προμήθειαν.

Ἄλλ' ἀπέναντι τοῦ γενικοῦ καλοῦ ἡμεῖς εὐχαρίστως ὑπομένομεν τὴν ζημίαν. Διότι ἡμεῖς πρὸς τὸ γενικὸν καλὸν ἀπεβλέπομεν ὑποστηρίζοντες, ἐφ' ὅσον ἡ φύσις καί τὰ ὅρια τοῦ ἡμετέρου φύλλου ἐπέτρεπον, τὴν ὑποψηφιό-

τητα τοῦ ἐκλεχθέντος διακρεποῦς ἱεράρχου, ἐν πληρεστάτῃ διατελοῦντος γνώσει περὶ τῆς ἀξίας τοῦ ἀνδρός, καί πολλὰ τ' ἀγαθὰ ἐκ τῆς δραστηριότητος αὐτοῦ προσδοκῶντες.

Καὶ ἀνάγκη ἐνεργεῖς πολλὴ παρίσταται καί καταπειγούσα μάλιστα. Ὁ ἄρτι διεξαχθεὶς ἀνιάρως ἀγὼν περὶ τῆς καταλήψεως τοῦ ἀνωτάτου ἐκκλησιαστικοῦ ἀξιώματος τοῦ Κράτους, ὁ ἐξευτελίσας τὸν ἀνώτατον ἡμῶν κληρον εἰς τὰ ὄμματὰ τῶν ξένων ἦτο ὠφέλιμος ὑπὸ μίαν ἔποψιν, διότι κατέδειξεν, ὅτι ὑπὸ τὰ περυσιωμένα ράσα τῶν ἁγίων ἱεραρχῶν ὑποκρύπτεται πολὺς ἀνεμος ἀπειθείας, κενοδοξίας, ἰδιοτελείας, δολιότητος, χαμερπειίας. Νομίζουσι οἱ σεβασμιώτατοι, ὅτι ἀρκεῖ νὰ φορέσουν τὸ ἐπικνωκάλυμαυχον, διὰ ν' ἀπαλλαγῶσι πάσης πρὸς τὴν πολιτείαν καί τὴν κοινωνίαν ὑποχρέσεως, τιθέμενοι τὸν προγὰστορα ἐκυτῶν σάρκινον ὄγκον ὑπεράνω καί αὐτοῦ τοῦ νόμου. Ὁ Χριστὸς ταπεινοφρόνως εἶπεν, ὅτι ἦλθεν οὐχὶ ὅπως καταλύσῃ τὸν νόμον, ἀλλ' ὅπως πληρῶσῃ αὐτόν· οἱ σεβασμιώτατοι λειτουργοὶ του δὲν ἐννοοῦν καθόλου νὰ πληρῶσουν, μολοντί τὸ βαλάντιόν των εἶνε πάντοτε πλήρες, ἀλλὰ θέλουσι νὰ ἔχουν ἀπέναντι τοῦ νόμου αἰωνίως ἀνοικτὰ βερβεκία.

Καὶ ἀφοῦ τοιοῦτοι εἶνε οἱ ἀρχηγοί, εὐκόλως ὑποτίθεται ὅποια σηπεδῶν καί φαγέδαινα λυμαίνεται· τὰ κατώτερα στρώματα τοῦ κλήρου, ὅστις καθεὺδει ἐν ζόφῳ ἀμαθείας καί ἀνηθικότητος.

Οἱ ἰθύνοντες τὰ τῆς πολιτείας ἄς σκεφθῶσι νὰ περιορίσωσι διὰ καταλλήλων διατάξεων τὰς ἀλαζόνας ἐπαναστατικὰς τάσεις τῶν ὀπλαρχηγῶν αὐτῶν τῆς Ἐκκλησίας, ὁ δὲ νέος Ἀρχηγὸς αὐτῆς εἶτε ἀνεξαρτήτως, ἐφ' ὅσον ἡ δικαιοδοσία του τὸ ἐπιτρέπει, εἶτε ἐν συνεννοήσει μετὰ τῆς κοσμικῆς ἐξουσίας, ἄς ἐπιμεληθῆ συντόμως, ὅπως περιβάλλῃ διὰ τῆς θεούσης εὐπρεπείας τὸν οἶκον τοῦ Κυρίου.

Διὰ τοῦτο δὲν τονίζομεν ἀπὸ τῆς σήμερον τὰ νικητήρια ἐν πεποιθήσει προσδοκῶντες τὰ ἔργα τοῦ σεβαστοῦ ἱεράρχου, καί ἐτοιμοὶ πρῶτοι ἡμεῖς πάλιν ν' ἀνακράζωμεν τὸ πολυσήμαντον Habet! δι' οὗ ἐχαιρετιζέτο καί διελαλεῖτο ἐν Ρώμῃ ὁ ἀρρενωπὸς χαρακτήρ ἐκάστου ἐκλεγομένου νέου ποντίφικος.

Ἡρώδης ὁ Ἄττιυός

ΑΤΤΙΚΑΙ ΗΜΕΡΑΙ

Ἐ. Οἱ τρεῖς παῖδες ἐν τῇ καμίνῳ δὲν θὰ ἠσθάνθησαν τὴν δύναμιν τῆς θερμότητος μεγαλητέραν ἀπὸ ἡμᾶς κατὰ τὰς τελευταίας ταύτας ἡμέρας. Ὅλοι φλεγόμεθα, ὡς ἡ βᾶτος τῆς Ἁγίας Γραφῆς, ἀλλὰ δὲν καίομεθα χάρις εἰς τὰ ἄφθονα ὕδατα, τὰ ὅποια ἀνακαλύπτει ὁ κ. Δήμαρχος, μετρᾷ ὁ κ. Σούλης καί εὐρίσκει δικαιεστάτα καί ψυχρότατα τὸ δῆμ. Συμβούλιον Ὅποια ὅμως σύμπτωσις! Μετὰ τῶν καλλιπρῶν πηγῶν συγχρόνως ἀνακαλύπτονται καί ἀρχαῖοι τάφοι εἰς ἐνδειξίν, ὅτι ἐκεῖ μέσα πρέπει νὰ ἀποθέσωμεν πᾶσαν ἐλπίδα περὶ βελτιώσεως τῆς τύχης μας.

Ἀψήφῳν τοὺς κινδύνους τῆς θερμότητος καί ὑπὸ μόνου τοῦ πρὸς τὴν πατρίδα ἔρωτος ἐλαυνόμενος ὁ κ. Μανσόλας ἐγκατέλιπε τοὺς Παρισίους καί εὐρίσκειται ἤδη ἐν μέσῳ ἡμῶν. Τὸ θαυμάσιον τοῦτο τέκνον τῆς Ἑλλάδος, ἀμα ἀφικόμενον, ἐπεσκέφθησαν ὁ κ. Εἰσαγγελεὺς καί δύο Ἀστυ-

νόμοι. Τὴν ἐπομένην ἀπέδωκε τὰς ἐπισκέψεις εἰς τὴν Ἀνάκρυσιν καί κατέλυσε προσωρινῶς εἰς τὴν Ἀστυνομίαν.

Ἡ γνωστὴ ἐταιρία ὁ «Υμένκιος» δι' ἐγγράφου τῆς πρὸς τὸν διευθυντὴν τῆς Ἀστυνομίας κ. Σταΐκον παρεκάλει αὐτόν, ὅπως ὑποδείξῃ κατάλληλον πρόσωπον εἰς τὸ ν' ἀνατεθῆ ἡ εἰσπραξίς χρημάτων αὐτῆς. Ὁ κ. Σταΐκος ὑπέδειξεν ὡς τοιοῦτον τὸν ἄρτι ἀφικόμενον ἐκ Παρισίων μέγαν Ἀλέξανδρον.

Ἐρωτήσεις: Μετὰ τὴν ἀφίξιν τοῦ κ. Μανσόλα ὁ κ. Συγγρὸς ἐδήλωσεν, ὅτι θὰ μεριμνήσῃ περὶ τῶν φυλακῶν Ρίου. Ὑπάρχει κανεὶς μυστηριώδης δεσμὸς μεταξὺ τῶν δύο αὐτῶν εἰδήσεων;

Ἐξακολουθεῖ ἡ ἀναγραφή τῶν περιποιήσεων τὰς ὁποίας ἐπιδαψιλεύουσιν ἐν Παρισίοις εἰς τὸν κ. Δηλιγιάννην. Προχθὲς ἔγραψεν ἐνταῦθα μία ἐφημερίς καί τὰ ἐξῆς: «Μεταξὺ τῶν ἄλλων ἐπεσκέφθη τὸν κ. Δηλιγιάννην καί ὁ κ. Ζιλ δὲ λα Τουρέτ διευθυντῆς τῆς κλινικῆς τῶν κεντρικῶν νοσημάτων». Ἄλλ' ἡ εἰδησις εἶχε σκοπίμως περικοπῆ, διότι ἠκολούθουν τὰ ἐπόμενα παρασιωπηθέντα χαιρετικῶς: «Ὁ διακρεπὴς ἱατρός ἀπεφάνθη περὶ τοῦ ἀνιάτου τῆς νόσου ὑπ' ἧς κατατρώχεται ὁ διακρεπὴς Ἕλληνας πολιτευτῆς.»

Δὲν εἶνε σύμπτωσις! Ἦτο ἀναγκαῖα συνέπεια. Μόλις ἀφίκετο εἰς Παρισίους ὁ κ. Ἀρχηγὸς τῆς ἀντιπολιτευσῆώς μας ἀμέσως ἐν τῇ Γαλλικῇ Βουλῇ ἤρξατο ἀναπτυσσομένη κωλυσιεργία.

Τὸ ἐπικινετὸν μέτρον τῆς ἀστυνομίας ὅπως μὴ σφάζωνται τοῦ λοιποῦ ζῶα ἐντὸς τῆς πόλεως ἔχει σημασίαν γενικωτέραν καί σπουδαιότεραν τῶν συνήθων ἀστυνομικῶν διατάξεων. Ἀποδεικνύει εἰς τοὺς ξένους, ὅτι ἀγαπῶμεν τὴν εἰρήνην, ἀφοῦ καί αὐτὴ ἡ ἀστυνομία μας ἐμποδίζει τὰν χύσιν τοῦ αἵματος.

Δὲν ἀνεπτόχη εἰς τὴν πόλιν μας κοιλιακὸς τύφος, ἀνεφάνη ὅμως ἰλαρά. Τοῦλάχιστον κατ' αὐτὴν τὴν δημοτικὴν περίοδον τοῦτο τὸ καλὸν ὑπάρχει, ὅτι ὅλα τὰ ζήτῃματα καί αὐτὰ ἀκόμη αἰ ἐπιδημῶσι προσλαμβάνουν χαρακτήρα ἰλαρότητος.

Σκέψις γηραιοῦ ἀναγνώστου τῶν ἐφημερίδων, μετὰ τὰ τελευταῖα θλιβερὰ συμβάντα τῆς ἐβδομάδος. — Πῶς ἠλλάξαν οἱ καιροί! Ἄλλοτε εἰς τὴν Ἑλλάδα ὑπῆρχε διαίρεσις μεταξὺ αὐτοχθόνων καί ἑτεροχθόνων· σήμερον ὑπάρχει διαφορά μόνον μεταξὺ αὐτοκτόνων καί ἀτεροκτόνων.

Ἄξιος

ΜΟΝΟΛΟΓΟΣ ΑΥΤΟΧΘΕΙΡΟΣ (Τῆς ἐποχῆς.)

Νὰ ζῆ κανεὶς ἢ νὰ μὴ ζῆ; Ἰδοὺ ἡ ἀπορία. Τί εἶνε μᾶλλον εὐγενές; Νὰ ζῆ νὰ ἐπιφέρῃ Ἀπὸ τὴν ζῆσιν τὴν πολλήν, καὶ ἀπὸ τὴν φλυαρία, ἢ ν' ἀποθάνῃ παρευθὺς μὲ δίκιο μαχαίρι, Νὰ μὴ αἰσθάνεται ποσὸς τοῦ κόσμου μας τῆς λύπαις καὶ τὰ κραιμᾶται ἥσυχος χωρὶς νὰ ἔχῃ.. σκνίπες!

Τί εἶνε προτιμότερον; Νὰ ἔχῃ ἡσυχία καὶ νὰ σκορπίσῃ μὲν φορὰ στοὺς τοίχους τὰ μυαλά του, ἢ πάντοτε γὰ τὴν τριπλῆν ἀκούην συμμαχία καὶ νὰ διαβάσῃ ἀνοσιεταῖς τὰν κείναις τοῦ Γαλάτου! Νὰ ὀνειρεύεται γλυκά, ποτὲ νὰ μὴ ἰδρώγῃ, ἢ νὰ τὸν τρώῃ ἡ φωτιά, ἢ βρωμα καὶ ἡ σκόνη!

Τί εἶνε μᾶλλον εὐγενές; Τὸ φάσμα τοῦ θανάτου, Νὰ κοιμηθῇ αἰώνια, αἰώνια στὸν Ἄδην, ἢ ν' ἀναπνέῃ ἄρωμα δημαρχικοῦ ἀποπάτου καὶ νὰ ἀκούῃ δράματα ἀπ' τὸν Ἀλεξιάδην! Νὰ κλείσῃ μὲν, παντοτεινὰ μύταις, αὐτὰ καὶ χεῖλη, ἢ νὰ τὸν τρώῃ διαρκῶς κορφοί, μύγαις, ψύλλοι!

Τί εἶνε προτιμότερον; Νὰ κἀν τὸν παλιάτσον, Νὰ κἀν τὴν πολιτικὴν τοῦ Βίωμαρχ, τῆς Αὐστρίας, Νὰ βλέπῃ τὸν Πανάρετο, τὸν εὐλαβῆ Κολιάτσο καὶ τοῦ Φρουροῦ τὰ ψέμματα ν' ἀκούῃ τῆς Μαγχεστρίας, ἢ νὰ τὸν θάψουν στὰ κρυφὰ χωρὶς πολλοὺς παράδες, Μὲ δίχως λόγον, στέγαν, ἀμάξια καὶ παπάδες!

Ἰδοὺ, ἰδοὺ τὰ αἷτια! θὰ εἶν ἀνοσιεταῖς Νὰ προτιμῆσω τὴν ζωὴν, τὴν λύσσα καὶ τὴν λέρα, Τὸν Στῆλμαν, τὸν περίπατο μὲ τὴν ἀκαθαρσία, Τὴν φτώχεια, τὸν Φιλήμορα, τὸν βρωμερὸν ἄερα!... Γλ' αὐτὰ λοιπόν, ὦ ἀδελφοί, καὶ ἄλλα παραπάνω, Μὴ κένωσι στὸ στόμα μου... μετὰ τὸ ρεβόλβερ κἀνω.

(Ἀκούεται ὁ κρότος καὶ πίπτει... ἡ αὐλαία.)

Ἰλαργός

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΚΟΛΑΪΔΗΣ

Ἡ ἐπιστήμη τὴν 29 π. μην. ἀπώλεσεν ἕνα τῶν διαπρεπεστέρων θεραπευτῶν τῆς, τὸν Νικόλαον Νικολαΐδην, οὗ δημοσιεύομεν ὅπσιον τὴν εἰκόνα, παραλαβόντες ταύτην ἐκ παλαιᾶς φωτογραφίας. Κυρίως ἡ ἀπώλεια δὲν χρονολογεῖται ἀπὸ τῆς ἡμέρας ταύτης, ἀλλ' ἀπ' ὅτου αἱ πνευματικαὶ του δυνάμεις τὸν ἐγκατέλιπον ἕνεκα τῆς μεγίστης ἐντάσεως, εἰς ἧς τὰς ὑπέβαλλεν ἀγωνιζόμενος ὑπὲρ ἀναπτύξεως τῆς ἐπιστήμης, ἣν ὀλοφύγως ἐνεκοπῶθη. Περαιτώσας ἐν τῷ Ἔθν. ἡμῶν Πανεπιστημίῳ τὰς εἰς τὰς φυσικομαθηματικὰς ἐπιστήμας σπουδὰς του μετέβη εἰς Παρίσιον, ὅπου εἰσῆλθε πρὸς εὐρυτέραν ἀνάπτυξιν εἰς τὴν Πολυτεχνικὴν Σχολήν, ἐν ἣ καὶ διεκρήθη λαθὼν κατὰ τὰς ἐξετάσεις τὸ πρῶτον βραβεῖον. Ἐπιστρέψας ἐνταῦθα κατετάχθη μὲ τὸν βαθμὸν τοῦ ἀνθυπολοχαγοῦ εἰς τὸ σῶμα τοῦ μηχανικοῦ, ἀλλ' ἐκτραγίσεως τῆς ἐν Κρήτῃ ἐπαναστάσεως μετέβη ἐκεῖ ἐπιδείξας στρατιωτικὴν ἀρετὴν ὑπ' ὅλων θαυμασθεῖσαν. Μετὰ τὸ πέρας τῆς ἐπαναστάσεως ἐκείνης ἐπανελθὼν εἰς Ἀθήνας διωρίσθη καθηγητῆς τῶν ἀνωτέρων μαθηματικῶν ἐν τῇ Σχολῇ τῶν Εὐελπίδων καὶ προήχθη εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ ὑπολοχαγοῦ. Τοῦ βαθμοῦ ὅμως τούτου παρητήθη λίαν ἠνωρὶς, διότι σταλαῖς εἰς Ἀκαρνα-

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΚΟΛΑΪΔΗΣ

νίαν πρὸς καταδίωξιν τῆς ληστείας, ἐν τῇ εὐσυνειδήτῳ ἐκπληρώσει τοῦ καθήκοντός του, προσέκρουσεν εἰς τὰς παραλόγους πολιτικὰς ἀξιώσεις τοῦ Δημ. Γρίβα. Τὴν παραίτησίν του παρηκολούθησε φυλλάδιον ἐπιγραφόμενον «Ἕλλη διὰ τὴν ἱστορίαν», ἐν ᾧ ἐξετίθετο μετὰ θάρρους ἐπικινδύνου εἰς τὴν ἐποχὴν ἐκείνην οἱ λόγοι τῆς ἀνδρικής του διαγωγῆς, τὸ δὲ φυλλάδιον τοῦτο γενόμενον ἀνάρπαστον, προξέβησε μεγίστην τότε ἐντύπωσιν. Ὅλιγον μετὰ τὴν παραίτησίν του ταύτην διωρίσθη καθηγητὴς τῶν ἀνωτέρων μαθηματικῶν ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ ἡμῶν, ἀλλὰ καὶ τὴν θέσιν ταύτην ἐγκατέλιπε κατὰ τὴν ἔναρξιν τοῦ Γαλλογερομανικοῦ πολέμου μεταβὰς εἰς Γαλλίαν καὶ ἀγωνισθεὶς ὡς ὀλίγοι τῶν ἀνδρείων Γάλλων μαχητῶν. Ἐπανελθὼν ἐνταῦθα ἀνέλαβε καὶ πάλιν τὴν διδασκαλίαν τῶν ἀνωτέρων μαθηματικῶν ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ, ἐκ τοῦ ὁποίου ἀπεχώρησε, κατὰ κλήν τῆς Ἑλλάδος τύχην καὶ πρὸς μεγίστην τῆς ἐπιστήμης βλάβην, παράφρων. Ἡ Θεσσαλικὴ ἐπανάστασις τὸν εὗρεν ἐν τῇ ἀρχῇ τῆς πνευματικῆς του διαταράξεως καὶ ἐν τούτοις ἡ ἀνδρική καρδιά του ἐσκίρτησεν διὰ τὸν ὑπὲρ ἐλευθερίας ἀγῶνα τῶν ἀδελφῶν μας. Ὁ Νικολαΐδης τότε σχηματίσας σῶμα ἐπαναστατῶν μετέβη εἰς τὰ Θεσσαλικά πεδία καὶ ἐπέδειξε πολεμικὴν δεξιότητα, ἥτις θὰ μείνη ἀναγεγραμμένη εἰς τὰ χρονικά τῆς ἐπαναστάσεως ἐκείνης. Ἐκτοτε ἡ νόσος ὁσημέραι ἐπετεινετο καὶ ὁ δῆμιος Νικολαΐδης, τοῦ ὁποίου τὸ ὄνομα δὲν ἠδύνατο νὰ περικλεισθῇ εἰς τὰ στενά ὄρια τῆς πατρίδος του ἕνεκα τῆς πνευματικῆς του ὑπεροχῆς, ἐκλείσθη εἰς τὸ ἐν Μασσαλίᾳ φρένοκομεῖον, ἀφ' οὗ ἐξήλθεν ὄχι πλέον ἐντελῶς παρά-

φρων, ἀλλὰ μὴ δυνάμενος νὰ ἐξακολουθήσῃ τὴν ἐν τῇ ἐπιστήμῃ περιφανῆ σταδιοδρομίαν του! Ὁ Νικολαΐδης εἶνε γνωστότερος ἐν Ἑυρώπῃ πολλῶν συναδέλφων του κατεχόντων καθηγητικὰς ἑδρας εἰς τὰ γνωστότερα Πανεπιστήμια τῆς Ἑσπερίας, τὰ δὲ συγγράμματά του καὶ αἱ μονογραφίαι του, γαλλιστὶ γεγραμμέναι, ἀπολαύουσι τοιαύτης ἐκτιμήσεως, ὥστε μετὰ σεβασμοῦ ν' ἀναφέρονται εἰς τὰς παραδόσεις σοφῶν καθηγητῶν. Εἰς ἐνδείξιν τῆς ἐπιστημονικῆς του ἀναπτύξεως καὶ τῆς εἰς τὰ μαθηματικά τεραστίας ἰδιοφυίας του φέρονται πολλὰ ἀνέκδοτα, ἐν οἷς καὶ ὅτι εἰς τινὰ παραδόσιν του πρόβλημα τι τὸ ἔλυσε κατὰ δεκαοκτῶ διαφόρους τρόπους, ἐξ ὧν οἱ ἡμίσεις ἦσαν ἰδιοί του!

Τοιοῦτος ὁ ἀνὴρ, ὅστις ἀπεθίωσεν ἐν τῷ Πολ. Νοσοκομείῳ ἔρημος φίλων, μακρὰν τῶν συγγενῶν του καὶ ὀδίνους τὴν κηδεῖαν παρηκολούθησεν μόνον εἴκοσι ἢ εἴκοσι πέντε ἄνθρωποι. Ἡ Κυβέρνησις ἔδειξεν ἀναληξίαν ἐν τῇ περιστάσει ταύτῃ, ἥτις θὰ μείνη παροιμιώδης, οἱ δὲ σοφοὶ μας ἐπιστήμονες καὶ οἱ συνάδελφοί του καθηγηταὶ ἀνασθησίαν ἀπαρδειγμάτιστον. Ὅσοι ἐκ τῶν ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ ἀληθῶν ἐπιστημόνων ἐγνώρισαν τὸν Νικολαΐδην προσωπικῶς ἢ συνεικονίσθησαν αὐτῷ διὰ τῶν συγγραμμάτων του, θὰ αἰσθανθῶσι βαθίαν θλίψιν διὰ τὴν ἀπώλειαν. Ἡμεῖς ἰδῶ πολὺ ὀλίγον συνεκινήθημεν ἀπόδειξις τρανῆ, ὅτι ὁ Νικολαΐδης ἦτο ἀληθὴς μεγαλοφυΐα, ἀδαμάντινος χαρακτήρ, ἀνθρώπος, ὅστις ἐκ σφάλματος τῆς θείας προνοίας, ἐρρίφη ἐν μέσῳ ἡμῶν. Διὰ τοῦτο, φαίνεται, καὶ τὸν ἀνῆρπασε τὸ ἐν προῶρον!

ΤΗΣ ΖΕΣΤΗΣ

Ἐντὸς δευτερολέπτου.

Ἡ Διπλῆ συμμαχία ἐν Παρισίοις κατὰ τῆς Τριπλῆς.

Ἡ δευτέρα νόμφη τοῦ Ἄντρου.

Ὁ ἐξασφαλίσας τὸν Σαμόσαυ.

Ἡ πρώτη νόμφη τοῦ Ἄντρου.

Ἐάν δὲν προδιδασθῇ κατ' ἐκλογὴν.

Κομματάρχης τοῦ Ἄντρου.

Συνιστάται εἰς τὸ ρεῦμα τῶν Κυκλάδων.

Εἰς τὸ προσφιλές του ζήτημα.

— Τὸ τηλεγράφημα τοῦ Μεγάλου Δουκὸς Παύλου σοῦ εἶδει τίτλον εὐγενείας.
— Καὶ μισθόν;

Ο ΔΗΛΙΓΙΑΝΝΗΣ ΕΝ ΠΑΡΙΣΙΟΙΣ

Ο κ. Δηλιγιάννης θριαμβεύει εν Παρισίσις.
Αμα μαθόντες την άφιξιν του άνδρος και την σπου-
δαιότητα αυτού μετά σπουδής έτρεξαν οι Γάλλοι σπου-
δασταί, όπως συνδιαλεχθώσι μετ' αυτού και κυρίως, όπως
σπουδάσωσιν εκ του σύγγγγυς τον περιεργον πολιτικόν
άνδρα.

Την ιδέαν ταύτην κρατούνει ή ιδιότης του επί κεφαλής
της επιτροπής των Γάλλων φοιτητών, όστις ήτο, καθά
αναγράφουσιν αι έφημερίδες της αντιπολιτεύσεως, ο κ.
Ζιλ δέ λα Τουρέτ, διευθυντής της κλινικής των νευρικών
νοσημάτων εν Σαλπεντιέρη. Προφάνεστατα ο κ. Ζιλ δέ
λα Τουρέτ έθεώρησε τον Πρωθυπουργόν της μελλούσης έ-
θνικής ως άξιόλογον sujet δια τó μάθημά του.

Και τί σύμπτωσις άξιοπεριεργος!
Μάλις ο πρώην Πρωθυπουργός παρουσιάσθη πάλιν εις
τά πρόσχημα της εύρωπαϊκής πολιτικής δια των εν Πα-
ρισίσις συνευζώνων του, και άμέσως έγένητο λόγος περι
άποκλεισμού της Κρήτης υπό του στόλου των Μεγάλων
Δυναμέων. Είνε, φαίνεται, πεπωμένον, αι λέξεις Δηλι-
γιάννης και άποκλεισμός να εύρίσκωνται πάντοτε ήνωμέ-
ναι εις την σύγχρονον ιστορίαν.

Πάντοτε πατριώτης ο 'Αρχηγός της μελλούσης εθνικής!
Τόσα ξενοδοχεία ήσαν εις Παρισίους και εν τοσοούτω
έξέλεξεν όπως κατοικήση τό 'Ηπειρωτικόν, δια να δείξη,
ότι ένθυμείται την δούλην 'Ηπειρον .. και τον κ. Κα-
ραπάνον!

Εκ θετικής πηγής πληροφορούμεθα, ότι ο 'Αρχηγός της
αντιπολιτεύσεως προσεκήλητή επισήμως να μετάσχη των
έργασιών του εν Παρισίσις διεθνούς συνεδρίου των γυναι-
κών. Εις την πρώτην αυτού άγόρευσιν θα όμιλήση περι
του πως δει τηρείν άνδρικήν στάσιν εις τας κρίσιμους
περιστάσεις.

Καλλιόπη

ΑΙ ΑΘΗΝΑΙ ΜΕΤΑ ΕΚΑΤΟΝ ΕΤΗ

(Αποτελέσματα θερμοκρασίας 30° R.)

Αμφιβάλλομεν, αν θα κτώρθουν όλοι οι Βιβλικόι προ-
φήται να προίδωσι την μετά εκατόν έτη κατάστασιν πό-
λεως κινδυνεύουσας να μεταβληθ ή από ωρας εις ωραν, έ-
νεκα του άνιαρου κοινορτου και της φοβέρως λειψυδρίας
και λειψυδρίας, εις άληθη Σχάρακ, και ν' άπεικονίσωσι
τον βίον των τότε κατοίκων της, άπου δέν εινε βέβαιον
άκόμη, αν ο όσημέραι επιτεινόμενος συρμός της αυτοκτο-
νίας άφήση και ίχνος καν ανθρώπου επ' αυτής! Πρό τοι-
ούτου άκαυθόδους και δυσλύτου ζητήματος, άναγομέ-
νου εις τας ύψηλοτέρας σφαίρας της μαντικής, θα παρε-
φρόνει ο Καπετάνιος των Πατρών και θα ήντοκτόνει εξ ά-

πελπισίας... ο Καζαμίας του Μαυροματά. Ο κ. Καλαπο-
θάκης όμως, φαίνεται, ότι δέν συμμερίζεται τας γνώ-
μας ταύτας. Άπου δέν κατώρθωσε να έργασθ ή δια την
παρούσαν γενεάν, ήτις άφηκε ν' άποθάνη άτροφική ή
δωδεκαήμερος «Σημαία» του, έστρεψε τα βλέμματά του
πρός τό μέλλον και ποδηγετούμενος υπό του εύφαντάστου
συγγαφέως του «Εικοστού Αιώνος» Α. Robida εισήλ-
θεν εις τας άχανείς και άγνωστους χώρας του. έγνώρισε
τους τότε ανθρώπους, έζησεν, ήγάπησεν, έμίσησεν, έφ-
γε διεσκέδασε μετ' αυτών και κατώρθωσε τέλος να παίξη
τον ρόλον... Άγαθαγγέλου.

Φανταζόμεθα τον θόρυβον, όν θα έξεγείρωσι... μετά
εκατόν έτη αι προφητείας του κ. Καλαποθάκη, κ' επιθυ-
μούντες να συμμεθέξωμεν κατά τι αυτού ρίπτομεν και
υμεις άτάκτως, μερικās ιδέας, ως άγνοούμεν ποία υπεράν-
θρωπος δύναμις μάς υπηγόρευσε, αν όγι ή υπέρ τον 30°
R. άνύψωσις της ύδραργυρικής στήλης!

Μετά εκατόν έτη:

Η άποκωλοκύνθωσις — ή άληθής πανώλης ή μαστί-
ζουσα τους σημερινούς Έλληνας— θα έχη επιταθ ή τόσον
ώστε ο έγκέφαλος όλων, μηδ' αυτών των Δημ. Συμβού-
λων έξαιρουμένων, θα γεννηξ άντί ιδεών... κολοκύνθας!

Τό ιατροσυνέδριον ένεκα της καταπληκτικής διαδόσεως
του ιατρικού επαγγέλματος θα καταγίνεται νυχθημερόν
εις τελειοποίησιν του θαυματουργού εκείνου φαρμάκου,
όπερ άπηθανάτισε τον Σούτση και Μιρλάτη.

Η Νομική Σχολή, ήτις θ' άποτελή όλόκληρον Νομαρ-
χιακήν περιφέρειαν, θα χειροτονή κατ' έτος χιλιάδας δι-
κηγόρων άναγκαζόμενων να κλέψωσιν έαυτους προς δη-
μιουργίαν δικών.

Τό γραφείον της Στατιστικής θα εκδίδη τοιούτου εί-
δους δελτία:— «Κατά την τελευταίαν άπογραφην άπε-
δείχθη, ότι επί ενός κατοίκου άναλογεί εις ιατρός, δύο
δικηγόροι, 1/3 διδάσκαλος, δέκα πέnte υποψήφιοι βουλευ-
ταί, δημ. Σύμβουλοι κλ. είκοσι δημ. υπάλληλοι εν ένερ-
γεία και άργία και ούδεις βιομήχανος».

Οι 'Αθηναίοι, άνανήψαντες πλέον εκ του ληθάργου των, θα
ικανοποιήσωσι τας παραγνωρισθείσας ικανότητας και θ' ά-
νεγείρωσι άνδριάντα εις τον Κώστα τον ρήτορα, θα
έννοήσωσι τὰ γλωσσικά παρατηρήσεις του Κόντου, θ' ά-
ναγκηρώσωσι την επιστημονικήν άξίαν του Πύργου, θ' ά-
νακηρύξωσιν εθνικόν ποιητήν τον Μυριανθούσην και θ' ά-
παιτώσι παρὰ των ίμπρεσσαρίων την συνεχή διδασκαλίαν
της μάρτυρος Αικατερίνης του Δέ Κάστρου.

Η Φυσιολογική Σχολή του Βαλζάκ και Ζολα θ' αντι-
κατασταθ ή εν τη Φιλολογία δια της Παθολογικής Σχολής
και θα εκδίδωνται ποιητικά συλλογαι, μυθιστορήματα,
κοινωνικαι μελέται και παρόμοια, τιτλοφορούμενα: 'Ελλη
και 'Ιγώρες, 'Ελμινθες και Βακτηριδια, τίλοι και χείμε-
θλα, 'Ικτεροι και Κιρρώσεις, οι δέ διάδοχοι του Κώχ
και Πιστέρ θ' άνακαλύψωσιν επί τέλους και τό μικρόβιον
τό κατασκηνοϋν εν τη παλάμη των δημοσίων και δημο-
τικων ταμιών.

Οι άνθρωποι θα είναι τόσον άηδιασμένοι εκ του βίου
ώστε θ' αυτοκτονώσιν εν τη κοιλή της μητρός των άκόμη
άποπνιγόμενοι δια... του όμφαλίου λώρου και τόσον νευ-
ροπαθείς, ώστε θα θεωρωσι δεδικαιολογημένην αιτίαν αυ-
τοκτονίας την εν τη Βουλή άκρόασιν διαδόχου τινός του
κ. Λεβίδου, ή την άνάγνωσιν δύο και μόνον στίχων της
Κρητηίδος του κ. Αντωνιάδου.

ΑΝΕΥ ΓΡΑΜΜΑΤΟΣΗΜΟΥ

Λορδίνον. Ε. Σπάρταλην και Δ. Σπάρταλην. Καθυστερείτε δύο έτών
συνδρομάς. — Ζάκυνθος Η. Έλάβατε επιστολήν μας και φύλλα "Α-
στεος; — Έρεαθθα. Ρ. Τό αρχαιολογικόν περιοδικόν δέν τό λαμβάνο-
μεν, δηλαδή ή Διευθυσίς του δέν έννοεί να έχη σχέση με έφημερίδας. —
Λάρισσα. Τ. Διατί τόση άδιαφορίαν; — Σέβρον. Τζιτζικαν. Δια τόν
άπλούστατον λόγον, ότι τό "Αστυ" πρέπει να είνε εν γνώσει των αναφε-
ρομένων προσώπων. Τα σχέδια, περι ών ή έρώτησις, δέν γίνονται επί πλη-
ρωμή. — Λορδίνον. Αι. Σās εύχαριστούμεν δια τās εν τη επιστολή σας
ένθαρρυντικās γραμμάς. — Πάτρας. Χοροδιδάσκαλον. Έπαύσαμεν, αλλά
έχάσαμεν. — Πάτρας. Γ. Ρ. εις τὰ δημοσιεύμενα περι Κρούπ μόνον ο
καθηγητής Ρέντζος είνε αρμόδιος ν' άπαντήση. — Πειραιά Ο. Έλή-
φθησαν και σας εύχαριστούμεν. — Κέρκυρα. Σ. Π. Ηιερίμενοι άπάν-
τησιν σας.

Κοινοποιηθέν. — «Ένεκα των κυνικών καυμά-
των διακόπτεται ή έκδοσις του Ρ ω μ η ο υ επί ένα
μύνα»

ΤΟ ΑΣΤΥ συνιστά ΤΟ ΑΣΤΥ

δηλαδή τό κομψόν καθρόν και με πρόθυμον ύπηρεσίαν καφνείου
του κ.

Νικολάου Σύδη.

Είνε τό κοινόν έντευκτήριον εν τη συνοικία Νεαπόλεως με τό πα-
ρωμένο νερό του και την περιποίησιν του καταστηματούργου.

ΕΙΣ ΤΟΥ Κ ΠΑΠΑΓΙΑΝΝΑΚΗ

μόνον, τό γνωστόν έδωδιμοποικιλοβρωματοπωλεϊ-
ον, θα εύρητε μέλι, Υμηττου γνήσιον, οίνους της
Δεκελείας και λουκούμας της Σύρου. Έκτός τού-
των εύρίσκετε και όλα τὰ άλλα Χιακά προϊόντα.

ΕΤΑΙΡΙΑ ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΩΝ ΠΕΙΡΑΙΩΣ-ΑΘΗΝΩΝ-ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΥ

[Δρομολόγιον Άμαξοστοιχιών, ισχύον από 1 'Ιουνίου.]

Γραμμή Πειραιώς - Αθηνών - Κορίνθου - Πατρών

Table with 6 columns: Station, 1, 3, 33, 2, 4, 32. Rows include Πειραιώς άν., Αθηναι, Κόρινθος άφ., Αίγιον, Πάτραι.

Γραμμή Κορίνθου - Άργους - Ναυπλίου - Μύλων

Table with 4 columns: Station, 3 - μ.μ., Μύλοι άν., Άργους άφ. Rows include Κορίνθος άν., Άργους άφ., Ναύπλιον, Μύλοι.

Γραμμή Πατρών - Πύργου

Table with 4 columns: Station, άν., 4.μ, 5.30μ, Μανωλάς άν. Rows include Πάτραι, Άχαφα άφ., Μανωλάς.

Σημείωσις.— Η άμαξοστοιχία 33 εθάνουσα μέχρις 'Ακράτας εκά-
στην Τρίτην, Πέμπτην, Σάββατον, ή δέ 32 άναχωρούσα εξ 'Ακράτας Κυ-
ριακήν, Τετάρτην, Παρασκευήν.— Καθεκάστην τοπικαι άμαξ. μεταξύ 'Α-
κράτας, Πατρών, Ναυπλίου - Άργους - Μύλων κατά τό γενικόν Δρομο-
λόγιον. (Έκ του Γραφείου της Διευθύνσεως).

Αίσωσι

Η έφημεριδομανία των τότε Έλλήνων θα έχη φθάσει
εις τό non plus ultra της έντάσεώς της, ώστε εν Χαλαν-
δριώ θα εκδίδωνται 50 ήμερήσια φύλλα, εν Γαυρίφ 10
φιλολογικά περιοδικά, ή μάλλον έκαστος Έλλην θα εκ-
δίδη και την έφημερίδα του προς διάδοσιν των άρχων του
και άνόρθωσιν των κακώς κειμένων.

Μετά εκατόν τέλος έτη, πάντες ήμεϊς εν τη άλύτω
σκοτία του τάφου εύρισκόμενοι, δέν θ' άκούωμεν τας έ-
παγγελίας των πολιτικων μας, δέν θα βαυκαλιζώμεθα με
τά όνειρα του κ. Φιλήμονος, δέν θ' άναγινώσκωμεν τὰ άρ-
θρα της «Πρωίας», δέν θα δοκιμαζώμεν καθ' έκάστην τό-
σας παραδόξους συγκινήσεις άπειλούσας να μάς μεταβά-
λωσιν εις γελοιάς παρωδίας Βερτέρων!

Ολ' αυτά και πολλά άλλα άκόμη, τὰ όποια άφήνομεν
να συμπληρώσουν... οι μετά εκατόν έτη συνάδελφοι του
κ. Καλαποθάκη, θα συμβούν, αν έννοείται μέχρι της έ-
ποχής εκείνης κατακλυσμός... κοινορτου δέν έξαλείψη εκ
του Γεωγραφικού χάρτου τας Ιοστεφάνους 'Αθήνας!

δόν Κιχώτος

ΣΥΡΙΑΝΑ

Και σεις αυτού θα μάθατε, και ο καθένας ξερει,
Πώς έκλογαίς θα έχωμε και στα δικά μας μέρη.
Για κάποιον που επέθανε, καθώς της άλλαις είδα
Κι' ώφέλησε σημαντικά και 'κεϊνος την πατρίδα.

Γι' αύταις λοιπόν καθένας μας αφήνει την δουλειά
[του,
'Αφήνει την γυναϊκά του, τό σπίτι, τὰ παιδιά του,
Καιτρέχει'δω και τρέχει'κεϊ, με γέλοια κι' ύποσχέσεις
Κι' εκεί μοιράζει χρήματα και 'δω μοιράζει θέσεις.

Πολύ σπουδαίος ο άγών καθένας ξεφουσκώνει,
Κι' ανοίγει για χητηρί μας έκλογικό σαλόνη,
Και ή καλή κυρία του μιὰ ψήφο μας ζητά
Και μάς γελα όπου μάς 'δει και γλυκοχαιρετά.

Μα τώρα θα ρωτήσετε και ποιοι θα έκτεθοϋν;
'Ο Χαρατσής θα έκτεθ ή εκ της μιās μερίδος,
Σίγμα Κορέσης έπειτα και όσοι εύρεθοϋν
Κι' ένας συντάκτης λόγιος μιās έφημερίδος.

